

Sammanställning från workshop med socialtjänst och förskolechefer 13:e och 27:e mars 2018

Svårigheter/ hinder med att orosanmäla

Tema 1 – hur blir det för familjen, barnet, oro hos personalen, mötet med föräldrarna

- Oro för att anmälan leder till att familjer flyttar och oron missas.
- Föräldrar som är verbala och kan regelverket bättre än oss skapar en osäkerhet.
- Föräldrarna är våra kunder.
- Oro tiden mellan när man gjort anmälan och när föräldrarna får veta att anmälan inkommit.
- Oro för mötet med föräldrarna efter gjord orosanmälan - oro för hur relationen ska bli, oro för vad de ska tycka och tänka, föräldrar kan bli hotfulla, personal känner sig rädd för föräldern, motanmäler, drev i sociala medier.
- Personal som har negativa erfarenheter av att anmäla.
- Oro att inte ha med sig chef om det blir en jobbig situation med föräldrarna efteråt.
- Allvarlig oro och när det blir ett omhändertagande skapar mycket känslor hos personalen.

Tema 2 – kunskapsbrist, organisatoriska faktorer

- Personal har olika syn på när man ska göra orosanmälan, utifrån exempelvis att man har olika kulturell bakgrund och ser olika saker som mer eller mindre allvarliga eller att man förminskar oron och tänker att det var ju bara en gång. Fördomar om grupper av människor eller sätt att vara kan påverka när och hur man ser på det man observerar/hör.
- Svårt att veta vad gränsen för brister i föräldraförmågan går.
- Okunskap om vad anmälan innebär kan hindra oss. Har en bild av att en anmälan är som en dom.
- Okunskap hos pedagogerna – vet inte vad som ska anmälas, vet inte gången hos socialtjänsten. Svårt för förskolechef att nå ut till alla pedagoger.
- Bristande rutiner – pedagogen vet inte vad som förväntas av honom.
- När man har en känsla av oro för ett barn men inget konkret att ta på. Har inte dokumentation. Barnet säger eller signalerar diffusa saker, svårt att veta vad som ska tolkas som oro och inte.
- Oro för att förstora upp saker i och med en anmälan. Oro att anmäla i onödan.
- Svårt att veta när ska man prata med föräldrarna och när man ska anmäla. Kan bli att man börjar utreda/luska själv. Svårt att släppa kontrollen när vi är vana att ta reda på och skapa en handlingsplan för barnen inom andra områden.

- Vet inte hur man ska prata med barnen när de säger saker. Oro för att ställa ledande frågor.
- Personalomsättningen kan göra att oron inte följer med till nästa personal.

Fungerar/ behöver hända för att minska svårigheter och hinder

Tema 1

- Pedagoger bli avlastade när de gör en orosanmälan genom att chefen skriver under anmälan. Chefen kan sköta kontakten med föräldrarna efter gjord orosanmälan.
- Chefen kan vara med på möten med socialtjänsten.
- Chefen bekräfta pedagogen i känslorna kring att det är jobbigt att anmäla. Pedagoger få prata av sig med chefen.
- När man för diskussioner med arbetslaget prata om rädsla och oro kring orosanmälningar.
- Chefen behöver vara lugn och trygg i att göra orosanmälningar, blir ett stöd för pedagogerna.
- Chefen hjälpa personalen att sluta spekulera och älta – ”vi tar det där på mötet imorgon, vi har en plan”.
- Fungerat bättre i mötet med föräldrarna när man är tydlig med oron och låter socialtjänsten utreda.
- Föräldrarna få veta vem på förskolan som känner till orosanmälan.
- Försöka förmedla att det handlar om att man ser en oro och tänker att föräldrarna kanske behöver hjälp, försöka få föräldrarna att inte känna sig dömda.
- Om det inte gäller våld och sexuella övergrepp prata med föräldrarna om oron man ser och berätta att man kommer att göra en anmälan.
- Att pedagogerna har kunskap om socialtjänsten och sitt eget uppdrag minskar oftast oron för att anmäla och ökar tryggheten i mötet med föräldrarna eftersom man vet vad man ska säga. Luta sig mot lagen och anmälningsskyldigheten när man pratar med föräldrarna.
- Tydlig rutin för vad vi säger till föräldrarna - ex. ”Jag måste anmäla enligt lagen som säger...”, ”Det som ditt barn har sagt behöver inte vara sant men som pedagog är jag skyldig att anmäla när jag hör något sådant”.
- Planera så att man kan vara två vid stängning för att minska oron för att möta föräldrarna ensam. Förskolan önskar återkoppling när föräldrarna får information om anmälan.
- Om en personal blir hotad se över om hen kan vara på en annan avdelning.
- Föräldrarna informeras om anmälningsskyldigheten redan vid inskrivning så att de inte blir överraskade när de får information om att en orosanmälan ska göras eller gjorts.
- Ha anmälningsmöten med socialtjänsten, med eller utan föräldrar, vid våra ärenden.
- Ha en krisplan och möjlighet till handledning om det uppstår stor oro/rädsla hos personalen.
- Våga lita på att socialtjänsten bedömer och utreder.

Tema 2

-Bra dokumentation kring barnen.

-När man inte vet om man ska anmäla eller inte så kan man ringa till socialtjänstens mottagningsgrupp (08-55559334) för att rådfråga om man ska göra en anmälan. Då kan barnet vara anonymt.

-Det finns rutiner och handlingsplan för att göra orosanmälan som diskuteras återkommande med hela arbetslaget.

-Bjuda in socialtjänsten för att komma ut och informera för pedagogerna på studiedag. Pedagogerna får veta mer om vad som förväntas av dem och kunskap om socialtjänstens handläggning.

-Diskutera med arbetsgruppen och chef om vad som är oro för ett barn, generellt och specifika ärenden.

-Prata med personalen om vad man kan fråga barnen om de säger något. Ringa till socialtjänstens mottagning och berätta vad barnet har sagt och få tips på frågor man kan ställa barnet.